

VI MINDES.....

Det grønne Auditorium i Rosengaarden er fyldt til sidste Plads; Luften er tung og søvndyssende. De fleste af Tilhørerne har en lang Arbejdsdag bag sig og er just ikke allermest oplagt til en 2-Timers Forelæsning i Regnskabsvæsen.

Docent Riis lægger — om end nødigt — sin krumme Shagpibe fra sig, træder op paa Katedret, pudser energisk Næsen og blader iltert i sit Manuskript. Ogsaa han har en lang Arbejdsdag bag sig, men man mærker det ikke, tværtimod, med en mærkelig elektricerende Evne faar han i Løbet af et Øjeblik hele Forsamlingen med sig. Med Styrke og Overbevisning slaar han fast: »Et Aktiv maa aldrig vurderes for højt, et Passiv aldrig for lavt«. —

Brillerne farer op i Panden og snart ned paa Næsen igen for i næste Øjeblik helt at blive lagt væk. Han beordrer Lyset slukket; nu kommer Lysbillederne, snart paa Hovedet, snart skævt og sommetider rigtigt. Vil Apparatet ikke makke ret, virker en lille Trumf oplivende i det mørke Rum. Det svirrer med Rentabiliteter og Likviditeter, og nu er der ikke eet halvsøvnigt Individ i Forsamlingen. Pludselig ringer Klokken, og man er forbavset over, at de to Timer allerede er gaet.

Dette Minde kommer ofte frem i min Erindring, og jeg sender da Riis en taknemlig Tanke. Vi Bankfolk, der dengang under de endnu ret primitive Former fulgte Riis' Forelæsninger, har meget at bringe ham Tak for. Det var fantastisk, hvad han kunde faa ud af et Regnskab, og under hvor mange Synsvinkler han kunde se et Overskud. Hans Pionerarbejde paa Regnskabsvæsnets Omraade har haft uvurderlig Betydning, ikke mindst for danske Bankfolk, hvor Regnskabsanalysen er et saa vigtigt Led i Bedømmelsen af en Kredit. Der sidder i Dag rundt om i Landet mange Bankfolk, som enten direkte eller indirekte har høstet Erfaring af Riis' store Viden.

Et specielt Omraade, som jeg har særlig Grund til at fremhæve, er Riis' Fremstilling af Bankregnskabers Analyse. Jeg har set en Del Ana-

VI MINDES.....

Det grønne Auditorium i Rosengaarden er fyldt til sidste Plads; Luften er tung og søvndyssende. De fleste af Tilhørerne har en lang Arbejdsdag bag sig og er just ikke allermest oplagt til en 2-Timers Forelæsning i Regnskabsvæsen.

Docent Riis lægger — om end nødigt — sin krumme Shagpibe fra sig, træder op paa Katedret, pudser energisk Næsen og blader iltert i sit Manuskript. Ogsaa han har en lang Arbejdsdag bag sig, men man mærker det ikke, tværtimod, med en mærkelig elektricerende Evne faar han i Løbet af et Øjeblik hele Forsamlingen med sig. Med Styrke og Overbevisning slaar han fast: »Et Aktiv maa aldrig vurderes for højt, et Passiv aldrig for lavt«. —

Brillerne farer op i Panden og snart ned paa Næsen igen for i næste Øjeblik helt at blive lagt væk. Han beordrer Lyset slukket; nu kommer Lysbillederne, snart paa Hovedet, snart skævt og sommetider rigtigt. Vil Apparatet ikke makke ret, virker en lille Trumf oplivende i det mørke Rum. Det svirrer med Rentabiliteter og Likviditeter, og nu er der ikke eet halvsøvnigt Individ i Forsamlingen. Pludselig ringer Klokken, og man er forbavset over, at de to Timer allerede er gaet.

Dette Minde kommer ofte frem i min Erindring, og jeg sender da Riis en taknemlig Tanke. Vi Bankfolk, der dengang under de endnu ret primitive Former fulgte Riis' Forelæsninger, har meget at bringe ham Tak for. Det var fantastisk, hvad han kunde faa ud af et Regnskab, og under hvor mange Synsvinkler han kunde se et Overskud. Hans Pionerarbejde paa Regnskabsvæsnets Omraade har haft uvurderlig Betydning, ikke mindst for danske Bankfolk, hvor Regnskabsanalysen er et saa vigtigt Led i Bedømmelsen af en Kredit. Der sidder i Dag rundt om i Landet mange Bankfolk, som enten direkte eller indirekte har høstet Erfaring af Riis' store Viden.

Et specielt Omraade, som jeg har særlig Grund til at fremhæve, er Riis' Fremstilling af Bankregnskabers Analyse. Jeg har set en Del Ana-

lyser af denne Art, men den bedste var den, Riis lærte os, til Trods for, at han ikke var Bankmand. Han havde en særlig Evne til at ramme lige i Prikken og til at stille Svaghederne frem i stærkt Projektørlys, og det blev gjort med en Grundighed, Iver og Energi, som er uovertruffen. Dertil kommer, at han var saa dejlig fri for akademiske Omsvøb og Fraser, han serverede sin Viden for os i en klar og koncis Form, som ikke var til at misforstaa.

Naar en saa stærk og rig Personlighed gaar bort, føles det dobbelt tungt; rent menneskeligt som en smertelig Sorg, og fagligt som et uerstatteligt Savn. Men vi maa være taknemmelige for, at hans Evner ikke alene bestod i at bibringe os Kundskaber, men ogsaa deri, at han forstod at spore, vække og vedligeholde Interessen for Arbejdet langt ud over Timerne i Auditoriet. Saaledes vil Mindet om ham i Taknemlighed leve videre langt fremover, og det, han nedlagde i os, vil bære Frugter ud i Fremtiden.

Kaj Brodthagen.